

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА.

94.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 30-го Ноября — 1845 — Wilno. PIĄTEK, 30-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Всерадостный день восшествія на Всероссійскій Престолъ Его Императорскаго Величества Государя Императора, празднованъ былъ въ Вильнѣ со всемъ торжествомъ, приличнымъ этому драгоценному, для сердца каждаго вѣроподданнаго, дню.

Въ 10 часовъ утра, за отсутствіемъ Его Высочайшаго Превосходительства Г. Вилenskaго Военнаго, Гродненскаго, Минскаго и Ковенскаго Генераль-Губернатора, Генераль-Лейтенанта О дора Яковлевича Мирковича, Его Превосходительство Г. Состоящій въ должности Вилenskaго Гражданскаго Губернатора, Николай Арсеньевичъ Жеребцовъ, изволилъ принять поздравленія Духовныхъ особъ, Г. Военныхъ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Najradośniejsza rocznica wstąpienia na Tron Wszech Rosyi NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Jego Mości, obchodzona była w naszym mieście z całą uroczystością, odpowiednią tej tak drogiej sereu każdego z wiernych poddanych państwu.

O godz. 10-jej z rana, z powodu nieobecności Pana Wileńskiego Wojennego, Grodzieńskiego, Mińskiego i Kowieńskiego Jenerał-Gubernatora, Jenerał-Porucznika T. J. Mirkowicza, Zostający w obowiązku Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, M. A. Żerebców, raczył przyjmować powinszowania osób Duchownych, Wojskowych i Cywilnych Urzędników i Dworzanstwa. Potem całe zgromadzenie udało się do Katedralnego Kościoła św. Mikołaja,

СМѢСЬ.

Обычаи и одежды кавказскихъ народовъ.

(Окончаніе.)

Но самая рѣзкая черта въ характерѣ этихъ народовъ — изумительный стоицизмъ и неслышанное презрѣніе къ смерти. Часто три-четыре хищника сопротивляются гораздо превосходнѣйшей силѣ, умирая, а не сдаются. Всѣ эти патриархальныя племена одушевлены страшною мстительностію, освященною у нихъ закономъ крови. Мсть, семейная вражда, какъ наследіе, передается у нихъ изъ рода въ родъ. Но если семейство обидчика богато, то мзда оскорбленію, даже самое убійство близкаго родственника выкупается деньгами или нѣсколькими головинами рогатаго скота. Для этого рода судится по приговору Адама, народнаго устава, основаннаго на преданіяхъ, которыя древнѣе эпохи принятія мхамеданской вѣры. Постановленія Адама у каждаго племени различны, между-тѣмъ, какъ шариатъ, или уложеніе гражданское, основанный на Коранѣ, одинъ и тотъ же у всѣхъ мусульманъ. Иногда развѣрщаются мнѣнія обскуживаются муламами, которые, выбиравшіе изъ нихъ лучшія. Эти муламы или эфенди — единственные грамотные люди во всемъ народѣ, не имѣющемъ никакой письменности.

Въ Горяхъ - Кавказскихъ повсемѣстно существують Абреки. Совершавъ преступленіе, страдал

ROZMAITOŚCI.

OBYCHAJE I UBIORY PLEMION KAWKAZSKICH.

(Dokończenie.)

Ale najwybitniejszym rysem charakteru tych narodów jest zadziwiający stoicyzm i niesłychana pogarda śmierci. Niekiedy trzech lub czterech łupieżcy stawiają opór nierównie wyższej sile; zginają, ale się nie poddają. Wszystkie te patryarchalne plemiona pałają nieubłaganą zemstą, która uświęciła u nich prawo krwi. Zemsta, rodzinna kłótnia, jak jaka puceizna, przechodzi z pokolenia do pokolenia. Ale jeśli rodzina winowajcy jest zamożna, tedy wyrządzona krzywda, nawet zabójstwo najbliższego krewnego, okupuje się niekiedy pieniędzmi lub kilku sztukami bydła rogatego. Sprawy tego rodzaju bywają rozstrzygane na mocy Adata, narodowej ustawy, opartej na podaniach sięgających głębszej starożytności, aniżeli epoka wprowadzenia wiary mahometańskiej. Postanowienia Adata różnią się w każdym pokoleniu, wtenczas kiedy szariat, to jest prawo cywilne, oparte na Koranie, jest jedno i toż samo u wszystkich Muzułmanów. Niekiedy sprzeczne z sobą decyzye prawa rozstraszają Mullowie, i podług swego zdania wybierają z nich najlepsze. Mullowie ci lub Effendi, są jedni co umieją czytać i pisać w całym tym narodzie, nie mającym żadnej zgody literatury.

W górach Kaukaskich wszędy się znajdują Abrekowie czyli rozbojnicy. Dopuszczając się występku, unikając

и Гражданских чиновников и Дворянства. После того, все собрание отправилось в Николаевский Кафедральный Собор, где Высокопреосвященнейшим *Иосифом*, Архиепископом Литовским и Виленским, совершена была Божественная Литургия и молебенство о здравии и благоденствии Великого Монарха, с провозглашением многолетия Их Императорским Величествам и всему Августейшему Дому.

В это же время, во всех храмах, как Православного, так Римско-Католического и прочих исповеданий, совершенно было благодарственное молебенство.

В 4 часа по полудни, у Его Превосходительства был обед для Военных и Гражданских чиновников и почетных Дворян. Во время стола не переставал греметь хор военной музыки и при радостном и умиленном народном гимне: *Боже, Царя храни!* провозглашен был с истинным восторгом, тост за здравие обожаемого Монарха, и всей Августейшей Фамилии.

Вечером город был иллюминирован.

Санктпетербург, 24 Ноября.

Высочайшим Приказом, данным в Палермо 23-го Октября, произведены, за отличие по службе, из Полковников в Генерал-Майоры: состоящий при Кавказском Линейном Казачьем Войске, числящийся по Кавалерии *Витовский*, со старшинством с 7-го Августа сего года и с назначением Командиром 2-й Бригады 20-й Пехотной Дивизии; состоящий при Отдельном Кавказском Корпусе, числящийся по Армии *Чекмарев*, с назначением Командиром 3-й Бригады Грузинских Линейных Батальонов и с оставлением по Армии. Назначены: Командир 1-й Бригады 1-й Уланской Дивизии, Генерал-Майор Граф *Орурк* 2-й, Командиром 1-й Бригады 2-й Легкой Кавалерийской Дивизии; Командир 1-й Бригады 2-й Легкой Кавалерийской Дивизии, Генерал-Майор *Ознобишин*, Командиром 1-й Бригады 1-й Уланской Дивизии, Командующий Старонгерманландским Пехотным Полком, Генерал-Майор *Арокс*, Командиром 2-й Бригады 14-й Пехотной Дивизии. По случаю изменений состава Пехотных Дивизий Отдельного Кавказского

где Яśnie Wielmożny Arcybiskup Litewski i Wileński odprawił Mszę Świętą i dziękczynne modły za zdrowie i pomyślność WIELKIEGO MONARCHY, z pobożnym życiem o długie lata dla Ich Cesarskich Mosci i całego Najjasniejszego Ich Domu.

W tymże czasie, we wszystkich innych świątyniach, tak Rzymsko-Katolickich jako i dalszych wyznań, odprawiano się solenne nabożeństwa.

O godzinie 4-ej z południa, u Pana Naczelnika Gubernii był obiad dla wojskowych i cywilnych Urzędników i znakomitszych Dworzan. W czasie uczty grzemała muzyka wojskowa, przy graniu zaś radosnego i uroczystego hymnu: *Boże, zachowaj Cesarza!* spętoiony był z najwyższą radością i zapalem, toast zdrowia ubóstwianego Monarchy i całego Najjasniejszego Domu.

Wieczorem miasto było oświetlone.

St. Petersburg, 24-go Listopada.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, dany w Pалермо 23 Października, mianowani zostali za odznaczenie się w służbie, Podkownicy Jenerał-Majorami: zostający przy Kaukaskim Linowym Kazańskim Wojsku, liczący się w Jezdzie *Witowski*, ze starszeństwem od d. 7 Sierpnia tegoż roku i z назначением Dowódcą 2-jej Brygady 20-jej Dywizji Piechoty; zostający przy Oddzielnym Kaukaskim Korpusie, liczący się w Armii *Czekmarew*, z назначением Dowódcą 3-jej Brygady Грузинских Линейных Батальонов z pozostaniem w Armii. — Назначения: Dowódcą 1-jej Brygady 1-jej Dywizji Ułanów, Jenerał-Major *Orurs* 2-ji, Dowódcą 1-jej Brygady 2-jej Dywizji Lekkiej Jazdy, Dowódcą 1-jej Brygady 2-jej Dywizji Lekkiej Jazdy, Jenerał-Major *Oznobiszyn*, Dowódcą 1-jej Brygady 1-jej Dywizji Ułanów; Dowódcą Старонгерманландским Полком Piechoty, Jenerał-Major *Арокс*, Dowódcą 2-jej Brygady 14-jej Dywизии Piechoty. Z powodu zasług odznaczony w składzie Pieszych Dywизии Oddzielnego Kaukaskiego Korpusu, na zasadzie Dziennego Rozkazu w Zarządzie Wojeunym, danego 21 Września tegoż roku pod N. 16-m, Naczelnikami Dywизии,

от угнетения начальников, или просто старая неистовую страстью к войне и дикой воле, многие туземцы убегают из своих селений и разрывают все общественные связи. Соединившись шайками от десяти до пятнадцати человек, они удаляются в неприступные убежища и исключительно предаются грабежу и истреблению гилуров; но, тревожа ближайших русских селения, они нередко налагают тяжкие контрибуции и на своих соотечественников. Эти разбойники называются абреками, а в других местах *хаджиретами*. Иногда они составляют более-значительные общества, обзаводятся женами и живут в селениях, промышляя исключительно грабежом и управляясь единственным законом — правом сильного. Таковы дагестанские деревни: Ашильты и Чиркаты. У Адигесов эти дикие эмигранты находят обыкновенное свое убежище близ истоков Ламы и Урупа.

Чрезвычайная раздробленность кавказских племен и вечная вражда между ними доказывают недостаток общности и совершенное отсутствие истинного патриотизма. Иногда, на самое короткое время, они соединяются под начальство одного вождя для защиты общих выгод, или для разбойничьего набега. Но все эти неважные союзы разрушаются вследствие интриг, взаимной недовольности и столкновения личных интересов. Такое несогласие свирепствует не только между членами одного племени, но между жителями одного округа и даже аула... Все начальники рано или поздно погибают, умерщвляемые своими ратными товарищами, и в нынешнем году происходили в

уциску своих начальников, или попросту паляще неумышленною задачею войны и дикой свободы, wielu mieszkancom opuszcza wsie swoje i zrywa wszelkie związki społeczne. Połączywszy się w bandy od 10 do 15 ludzi, usuwają się w niedostępne kryjówki i wyłącznie oddają się łupieżcy, tudzież wytipianiu niewiernych; albo też nie pokojąc się siednie siedziby rosyjskie, dość często nakładają ciężkie kontrybucje i na swoich współplemieńców. Rozbojnicy ci, zwani, jak się rzekło, Abrekami, w innych miejscach noszą nazwisko Chadyretów. Niekiedy tworzą pomiędzy sobą znaczniejsze towarzystwa, żenią się, hodują dzieci i mieszkają po wszach, trudniąc się wyłącznie łupieżczym zajęciem, jedynem prawem mocniejszego. Do liczby takich wsi należą Dagistańskie: Aszyłty i Czirkat. U Adygów ci dicy wychowawcy znajdują zwykle schronienie nie daleko źródeł Lamy i Urupe.

Nadzwyczajne rozdrobienie się kaukaskich pokoleń i wieczne pomiędzy nimi zatargi są dowodem, że nie mają tam żadnych pojęć o społecznej organizacji ani nawet prawdziwego patriotyzmu. Niekiedy, i to na krótki czas, łączą się pod przewodnictwem jednego wodza dla obrony wspólnych korzyści albo dla rozbojniczej wyprawy. Ale wszystkie te niepewne związki zrywają się wskutek intryg, wzajemnego niedowierzania i starcia się osobistych widoków. Taka niezgoda panuje nie tylko między członkami jednego pokolenia, ale też między mieszkańcami jednego okręgu, a nawet jednego аула... Wszyscy domownicy wcześnie czy później giną pod ciosemi własnych towarzyszy broni i w roku obecnym widziano straszne tego rodzaju przykłady. Ognieści, obdarzeni żywymi wy-

Корпуса, на основании Приказа по Военному Ведомству, отданного 21-го Сентября сего года за № 16-м, Начальниками Дивизий, Генерал-Лейтенанты: *Либинский*, 19-й Пехотной; *Фрейтаг* 1-й, 20-й Пехотной; *Клюки фон Клугенау*, 21-й Пехотной; Бригадными Командирами, Генерал-Майоры: *Полтинин* 1-й, и *Губарев* 2-й, 2-й Бригады 19-й Пехотной Дивизии; *Крунесс*, 1-й Бригады 20-й Пехотной Дивизии; *Горский* 1-й, и *Князь Кудашев*, 2-й Бригады 21-й Пехотной Дивизии.

По извѣстіямъ изъ Тифлиса, Его Сіятельство Г. Намѣстникъ Кавказскій, Новороссійскій и Бессарабскій Генерал-Губернаторъ, Князь М. С. Воронцовъ, прибылъ туда изъ Владикавказа, 15-го Октября.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 21. Нюмбра.

Въ Тулонъ прибылъ, 16-го с. м., корабль *Neptune* изъ Туниса. Полученныя донесенія немедленно отпущены съ эскадрой въ Парижъ. Корабль *Neptune* принадлежитъ къ флотиліи крейсирующей при оере-гохъ Барваріи.

Изъ Тетуана пишутъ (въ мароккеской имперіи), что тамъшній владѣтель назначилъ пашу и губернатора тетуанскаго, Сиди-Гадзи-Абд-эль-Кадера-Ашаха, равно знаменитѣйшихъ жителей этого города, въ посольство къ Королю Французовъ, которое должно отвезти къ нему въ видѣ подарка шесть лошадей съ всѣми принадлежностями, всѣхъ лошадей и тигровъ. Въ Тетуанъ отправленъ будетъ французскій корабль, на перевозку во Францію мароккеской миссии.

Послѣднія извѣстія изъ Альжиріи, отъ 15-го с. м., подтверждаютъ прежнія — о возстаніи племени Ормани въ мароккескомъ округѣ. Сообщенія между Тенеземъ и Ормани прерваны. Кажется, что возстаніе распространится до самой Дары.

Абд-эль-Кадеръ дѣйствуетъ съ необыкновенною энергіею; онъ разсылаетъ агентовъ своихъ и посылаетъ по всѣмъ направленіямъ. Первые изъ нихъ разсказываютъ между Туземцами разные ложные слухи, возбуждая ихъ къ возмущенію или къ преданію въ мароккескіе предѣлы; послѣдніе разсказываютъ о письмахъ Эмира, коими онъ поощряетъ ихъ къ твердости и постоянству. Послания сии весьма опасны; французское начальство поступаетъ съ подателями оныхъ какъ съ лазутчиками, предавая ихъ военному суду. У одного изъ нихъ Абд-эль-Рамава Бенъ-Некрufa, найдены были два письма Эмира; онъ былъ

потомъ родъ страшныя катастрофы. Пламенные, одаренныя живыми воображеніемъ эти горы легко разжигаются надеждами и обещаніями, льстящими ихъ страстямъ. Если по необузданному своему воображенію предположить легко мыслить и отваживаются на безразсудныя предпріятія, то по своему неосторожному и недобрыму характеру они бросаются въ противоположную крайность и легко упускаютъ духомъ.

Хотя эти общія черты болѣе или менѣе принадлежатъ всѣмъ обитателямъ Кавказскихъ Горъ, однако нѣкоторые племена отличаются особеннымъ характеромъ. Среди этихъ беспокойныхъ хищническихъ народовъ мы находимъ у подошвы Эльборуса племена Карачаевъ, въ Дагестанѣ Кубечей и Андалузовъ, которые живутъ промышленною и скотоводческою жизнью. Въ томъ же крѣпко обитаютъ трудолюбивые Авары, Койсубуланцы, Салатавы, которые, среди безплодныхъ скалъ, воздѣлываютъ небагодарную почву и, разрывая бока горъ, тащатъ глыбы отчужденной земли на огромную высоту. Лезгинны отличаются силою мусульманскаго фанатизма и вліяніемъ духовенства. Явленіе пророковъ, подобныхъ Казимулле и Шамилу, соединяющихъ въ себѣ политическую и мощь со священническимъ достоинствомъ и распространение воинственно религіозной мысли въ состояніи этой части Кавказа.

Все население Кавказскаго Края не простирается свыше трехъ милліоновъ челоѣкъ мужскаго пола; изъ этого числа на сѣверѣ, въ цѣни горъ, въ такъ-называемой Кавказской-Области считается

Генерал-Поручикъ: *Лабинцов*, 19-ей Дивизіи Пехоты; *Фрейтаг* 1-шй, 20-ей Пешей; *Клюки-фон-Клугенау*, 21-ей Пешей, *Доводцами* Бригад, Генерал-Майоры: *Полтинин* 1-ей, и *Губарев* 2-й, 2-ей Бригады 19-ей Дивизіи Пехоты; *Крунесс* 1-ей Бригады 20-ей Дивизіи Пехоты; *Горскі*, 1-ей и *Хіаже Кудашев*, 2-ей Бригады 21-ей Дивизіи Пехоты.

Подлугъ вѣдомости одобранныхъ зъ Тифлису, J. O. Хіаже Намістникъ Кавказскі, Новороссійскі і Бессарабскі Генерал-Губернатор, Хіаже *Воронцов*, прѣбылъ тамъ зъ Влady-кавказу, 15-го Паждзіерніка.

WIA DOMOSCI ZAGRANICZNE.

Ф Р А Н Ц Я.

Парызъ, 21. listopada.

Do Tulonu zawiął 15-go b. m. okręt *Neptune*, przybyły z Tunetu. Przywiezione przezeń depesze wysłano natychmiast sztafetą do Paryża. Okręt *Neptune* należał do floty francuskiej, krążącej przy brzegach Barbaryi.

Donoszą z Tetuanu (w Cesarstwie Marokańskim), że władca pomienionego państwa przeuaczył Baszę i Gubernatora Tetuańskiego, Sidi-Hadzi-Abd el Kadera-Aszacha, tudzież znakomitszych mieszkańców tego miasta, w poselstwo do Króla Francuzow, w celu zawiezienia mu w darze, sześciu przepysznych rumaków z wspaniałemi rękami, tudzież kilku lwów i tygrysów. Statek francuski uda się do Tetuanu, dla przewiezienia do Francyi poselstwa Marokańskiego.

Ostatnie wiadomości z Algieryi, z dnia 15-go b. m. potwierdzają dawniejsze doniesienie o powstaniu plemion w okręgu Orleanville. Komunikacye między Tenezem a Orleanville są przecięte. Zdaje się, że powstanie rozszerzyło się aż do Dabry.

Abd-el-Kader rozwija nadzwyczajną czynność. Jego agenci i gońcy przebiegają wszystkie gósciniec. Pierwsi rozsiewają fałszywe wiadomości między krajowcami, pobudzając ich, już to do broni, już to do przesiedlenia się na ziemię Marokańską; drudzy przywożą własnoręczne listy Emira, ktorými zwolenników swoich do wytrwałości zachęca. Posłannictwa te są bardzo niebezpieczne, rząd bowiem francuski postępuje z gońcami tymi jak ze szpiegami, oddając ich pod sąd wojenny. Dowodem tego jest Abd-el-Rhaman-Ben-Nekruf. Znaleziono przy nim dwa listy od Emira; oddano go przeto pod sąd, i w obec licznego zgromadzenia krajowców, powieszono na rynku w Tlemsen.

braźnią, Górali łatwo dają się zapalać nadzieją i obietnicami, pooblebiającemi ich namiętnościami. Ale jeśli skutkiem swojej niepowściągliwej fantazyi, postępują lekko-myślnie i odważają się na najnierozsądniejsze przedsięwzięcia, tedy z powodu swojej niestałości i niedowierzącego charakteru przechodzą łatwo w drugą ostateczność i prędko upadają na duchu.

Chociaż te rysy stosują się mniej więcej do wszystkich mieszkańców gór Kaukaskich, jednakże niektóre pokolenia mają osobne cechy charakterystyczne. Śród tych burzliwych rozbojniczych narodów, znajdujemy u podnoża Elborusa łagodnych Karaczajów, w Dagestanie Kubeczów i Andjanów, którzy utrzymują się z przemysłu i chowu bydła. W tejże krainie mieszkają pracowici Awarowie, Kojsubulowie, Salatawowie, którzy śród dzikich skał uprawiają grunt niewdzięczny, a rozkopując pochylone góry, dzwigają skiby rodzącej ziemi na olbrzymią wysokość. Lezginowie odznaczają się mocą fanatyzmu mahometan-skiego i wpływem duchowieństwa. Ukazanie się proroków podobnych do Kazimułły i Szamila, łączących w sobie władzę polityczną z kapłańską, tudzież rozszerzenie się wojenno religijnej sekty Miurydów były przyczyną znacznych odmian w położeniu tej części Kaukazu.

Cała ludność kraju Kaukaskiego nie przechodzi 3,000,000 dusz płci męskiej; z tej liczby na północy, zewnątrz łańcucha gór w tak zwanym Kaukazkim obwodzie liczy się 300,000 kozaków czarnomorskich i linijowych,

преданъ суду, и при стеченіи народа повѣшенъ въ Тлемзентъ. Но при всей строгости наказанія, оно не производитъ желаемого дѣйствія; Абд-эль-Кадеръ все таки находитъ ревнителей, готовыхъ къ исполненію его приказаній.

— Во всѣхъ парижскихъ журналахъ, разныхъ политическихъ партій, требуютъ измѣненія закона о выборахъ.

— Полковникъ Вуазенъ, участвовавшій въ дѣйствіяхъ Людовика Наполеона въ Булони, получилъ прощеніе. Онъ находился до сего времени подъ стражею въ госпиталѣ, въ который отправленъ былъ по болѣзни.

— Въ Монитерѣ обнародовано Королевское постановленіе, отъ 21 Октября, коимъ начальники острововъ *Mayotte i Noissi Be*, лежащихъ у западныхъ береговъ Мадагаскара, уполномочиваются къ раздачѣ земель на опредѣленныхъ условіяхъ.

— Недоразумѣнія между журналами *National* и *la Presse* дошли до такой степени, что сегодня два редактора перваго журнала вызвали на дуэль Г. Эмиля Жарардена. Главный редакторъ журнала *la Presse* отвѣчалъ, что онъ не будетъ драться, но за то за каждую строку, напечатанную противъ него въ *National*, помѣститъ въ *la Presse* четыре.

— Въ журналѣ *Tou onnais* напечатано: „Полученныя нами извѣстія изъ Танжера простираются по 31-е Октября. Прибывшій въ сей городъ агентъ французскаго правительства не получилъ еще рѣшительнаго отвѣта. Умы были въ большомъ броженіи; французскія прокламаціи возбудили въ народѣ опасеніе на счетъ новаго бомбардированія. Въ Танжерѣ было уже извѣстно о возстаніи въ Рифа и другихъ провинціяхъ, и что Императоръ съ корпусомъ войскъ отправился на западъ, это тѣмъ болѣе всѣхъ удивило, что онъ удаллся отъ театра волненій, то есть отъ границъ Альжиріи.

22 Ноября.

Созваніе палаты къ 27-го Декабря, обратило вниманіе особъ высшаго сословія въ столицѣ на настоящее положеніе кабинета. Оппозиція снова обольщается надеждою, что Г. Гизо, не смотря на усиленныя старанія пріобрѣсти въ палатахъ большинство, не достигнетъ своей цѣли, и что палаты, не далѣе какъ въ Январѣ или Февралѣ, рѣшительно противъ него возстанутъ, что подастъ поводъ къ новымъ выборамъ. Въ журналахъ нич-го объ этомъ не пишутъ.

— Изъ Гавра отправились въ Новую-Гренаду одиннадцать Іезуитовъ.

— Дѣла въ Альжиріи принимаютъ худой оборотъ. Во всей почти гористой странѣ, между Милою и Орлеанвиллемъ, распространилось возстаніе;

300,000 казаковъ черноморскихъ и днѣпнскихъ, русскихъ крестьянъ, городскихъ жителей и мирныхъ туземцевъ. На пространствѣ между Чернымъ и Каспійскимъ-Морями, между самыми горами обитаетъ 1,200,000 горцевъ, частью покоренныхъ Россіею, частью независимыхъ. Пространство на югъ отъ Кавказскихъ-Горъ, между обоими морями, до границъ Персіи и Турціи населено 1,400,000 жителями, изъ коихъ половина христіанскаго исповѣданія, а другая мухаммедане.

„Кромѣ нѣкоторыхъ племенъ, поклоняющихся огню или идоламъ, всѣ прочіе исповѣдуютъ христіанскую или мухаммеданскую вѣру, и Россія, стараясь о водвореніи христіанства, допускаетъ совершенную терпимость въ отношеніи всѣхъ прочихъ религій. Еще въ первые годы христіанской эры, ученіе евангельское проникло въ ущелья Кавказскихъ-Горъ чрезъ Армению и распространилось въ Иверію, гдѣ святой Георгій основалъ грузинскую церковь, до самаго шестаго столѣтія управлявшуюся патріархами антиохійскими. Сперва подавленная персидскою династіею Сассанидовъ, которые слѣдовали ученію Зороастра, потомъ раздираемая распрями, сопровождавшими паденіе Восточной Имперіи и распространеніемъ исламизма при калифахъ, христіанская кавказская церковь мужественно отстояла свое существованіе, съ доблестнымъ терпѣніемъ ожидая своего освобожденія... Но раздробленіе Картвеля и нашествіе татарскихъ монголовъ при Чингисъ-Ханѣ имѣли самыя гибельныя послѣдствія для христіанства и вообще для всѣхъ тѣхъ странъ, которыя до конца пятнадцатаго столѣтія стояли подъ игомъ татар-

Jednakże tak surowe kary nie wywierają pożądanego skutku; bo Abd-el-Kader znajduje coraz nowych zwolenników gotowych do spełnienia jego rozkazów.

— Dzienniki Paryżkie wszystkich barw i odcieni, nalegają na wprowadzenie reformy w prawie wyborczém.

— Półkownik Voisin, mający udział w wyprawie Ludwika Napoleona w Boulogne, otrzymał zupełne przebaczenie. Pomieniony Półkownik odbywał karę więzienia w szpitalu, gdzie dla słabości zdrowia umieszczony został.

— *Monitor* umieszczył postanowienie Królewskie, z dnia 21-go października, upoważniające, głównych dowódców wysp: *Mayotte i Noissi Be*, przy zachodnich brzegach Madagaskaru położonych, do rozdawania gruntów pod pewnymi warunkami.

— Nieporozumienia między dziennikami *National* i *La Presse* doszły do tego stopnia, że dziś dwaj Redaktorowie pierwszego dziennika wyzwalali na pojedynek P. Emila Girardina. Główny Redaktor dziennika *La Presse* odpowiedział, że się nie będzie bił, ale zato za każdy wiersz w *National* przeciw niemu umieszczony, ożarty w *La Presse* zamieścić każe.

— W dzienniku *Toulonnais* czytamy: „Mamy nowiny z Tangieru do dnia 31-go października. Agent rządu francuzkiego przybyły do tego miasta otrzymał dotąd tylko odpowiedź zbaczającą. Umysły były bardzo wzburzone; reklamy francuzkie wzbudzały w ludności obawę nowego bombardowania. W Tangierze wiadano już o powstaniu w Rifa i innych prowincjach, i że Cesarz na czele korpusu wojska udał się na Zachód, co tѣm bardziej wszystkich zdziwiło, że oddał się przez to od teatru zaburzeń, to jest od granic Algierji.

Dnia 22 listopada.

Zwołanie Izby na 27 grudnia, zwróciło bacność osób należących do znakomitego grona towarzystwa stolicy, na istotne położenie gabinetu. Opozycja znowu karmi się nadzieją, że P. Guizot, mimo najsiłniejszych starań w celu otrzymania większości w Izbach, nie zdola dopiąć celu swych zadań, i że Izby w Syczeniu lub w Lutym wyrażnie się przeciw niemu oświadczą, co spowoduje powszechne odwołanie się do nowych wyborów. Czasowe pisma ministerialne nie o tѣm nie wspominają.

— Z Hawru, odplynęło jedenaście Jezuitów do Nowej-Grenady w Ameryce południowej.

— W Algierji idą rzeczy coraz gorzej. Prawie cała górzysta okolica, położona między Miną a Orleansville, otwarty podniosła rokosz. Nawet i prowincja

rossyjskich włościan, mieszkańców miast i spokojnych krajowców. Na przestrzeni między morzem Czarném i Kaspijskim, śród samych gór mieszka 1,200,000 Górali częścią podbitych przez Rossyją, a częścią niepodległych. Przestrzeń na południe Gór Kaukaskich między obydwojma morzami, do granic Persyi i Turcyi zaludniona jest przez 1,400,000 mieszkańców, z których połowa wyznaje wiarę chrześcijańską a druga Islamizm.

Wyjawszy niektóre pokolenia, czczące ogień i bałwany, wszystkie inne wyznają wiarę chrześcijańską lub mahometanizm, Rossyja zaś starając się o zaprowadzenie Chrystyanizmu, okazuje największą tolerancją dla wszystkich innych religii. Jeszcze w pierwszych latach ery Chrześcijańskiej, światło Ewangelii przedarło się do wnętrza Gór Kaukaskich przez Armenię, i doszło do Iberyi, gdzie św. Jerzy założył cerkiew Georgijską, którą aż do VI wieku rządili patriarchowie antyochenscy. Naprzód prześladowany od dynastyi perskiej Sasanidów, którzy się trzymali nauki Zoroastra, potem szarpany sporami teologicznymi, towarzyszącemi upadkowi Cesarstwa Wschodniego, tudzież szerzeniem się islamizmu pod Kalifami, kościół chrześcijański na Kaukazie wytrzymał mężnie ciężkie te próby, oczekując ze wzorową cierpliwością chwili wybawienia. Ale rozdrobienie Kartwelu i najcięższe skutki dla Chrześcijaństwa i w ogólności dla wszystkich tych krajów, które do końca XV wieku jęczały pod żelaznem jarzmem Tatarów. Teraz liczy się na Kaukazie nie więcej jak 700 000 Chrześcijan z pokoleń Kartwelskiego i Ormiańskiego, nie obejmując w tѣj liczbie

же Константи́нская провинція, доселѣ спокойная, внезапно смутилась. Одинъ изъ тамошнихъ шерифовъ, возмущивъ два племени обитающія на пути въ Бискару, двинулся къ Аинъ-Заль, находящемуся въ 15 миляхъ отъ Шелифа.

— Англійское правительство требуетъ настоятельно безотлагательнаго рѣшенія вопроса, касательно республики Ла-Платы, а равно, чтобы Франція вмѣстѣ съ Англіею отправила туда военную силу, состоящую изъ 1,200 чел.

— Генералъ Орибе предписалъ французскому консулу удалиться изъ Мальдонада, и онъ немедленно отправился въ Рио-Жанейро.

— Жители города Альби приведены въ критическое положеніе. Тамашній банкиръ и председатель коммерческаго суда, Лакомбъ, коему все, въ особенности небогатые и рабочие жители, отдавали свои деньги, объявивъ себя банкротомъ. Долги его простиралось до 6,000,000, а имущество составляло всего 2,000,000 франковъ. После такого происшествія, городъ Альби и въ продолженіи 20 лѣтъ не поправится; отчаяніе бѣдныхъ жителей нельзя описать.

24 Нолбръ.

Маркизъ Лавалеттъ проѣхалъ 19 го с. м. чрезъ Марсель, слѣдуя въ Тулонъ, гдѣ онъ будетъ исправлять дипломатическую должность при Ибрагимъ-Пашѣ.

— Съ пароходомъ *Asmadée* получены донесенія изъ Алжира, отъ 17-го с. м. Бу-Мазз осаждаютъ Орлеанвилъ, тогда какъ полковникъ Сентъ-Арно и генералъ Буржолли находятся въ странѣ Флитасовъ, а маршалъ Бюжо, въ урансерійскихъ горахъ, населенныхъ племенемъ Бени-Ураговъ. Появленіе Бу-Маззы произошло здѣсь общій страхъ; генералъ-лейтенантъ Бедо отступилъ противъ него изъ Меденъ, дабы управитъ дѣйствіями между Миланомъ и Орлеанвилемъ. Въ то же время маршалъ Бюжо будетъ дѣйствовать на лѣвомъ берегу сей рѣки, дабы пресѣчь Бу-Маззъ путь къ отступленію; генералъ Комманъ находится въ Орлеанвилѣ, а генералъ Бедо къ мосту близъ Миланы. Генералъ Морей состоитъ надъ его начальствомъ; генералъ Арбувиаль, пришедъ изъ Сетифа, займетъ позицію въ Гамзѣ, и будетъ ожидать возвращенія генералъ-лейтенанта Бедо, съ которымъ отправится потомъ въ Константину. Рано утромъ сии сдѣланы весьма удачно; ибо въ то время не знали еще о возстаніи въ Константи́нской провинціи, въ округѣ Белезма. Быть можетъ, что по полученіи сего важнаго извѣстія, генералы Бедо и Арбувиаль ускорятъ походъ свой въ эту провинцію.

— Истиснено, что исторія консульства и имперіи, на Тьера, коей первоначальное, изданіе продано въ числѣ 25,000 экз., произвело въ содѣйственной

Нынѣ на Кавказѣ считается не болѣе 700,000 душъ изъ племенъ картвельскаго и армянскаго, включая въ это число русскихъ колонистовъ, оставшихся на сѣверной и южной частяхъ горъ. Остальная часть жителей чувствуетъ Мухаммеда, а некоторые племена не признаютъ никакой религіи.

Итакъ, какъ и вездѣ, исламизмъ былъ введенъ мечомъ и силой. Въ османомъ столѣтіи, калифы, представляли своимъ могуществомъ на развалинахъ црства Арабійскаго и Восточной Имперіи. Въ Кавказѣ вторглись Арабы. Въ Дагестанѣ явился лжепророкъ Муселлима и водворилъ новое ученіе, благопріятное для русскихъ колонистовъ Азии. Въ послѣдствіи русскіе съ южной стороны успѣли въ Дагестанѣ сдѣлать ушлыхъ и на берегахъ Каспійскаго-Моря, гдѣ теперь считается не болѣе 1,600,000 мусульманъ, слѣдующихъ ученію Али и ствуютъ турки, овладѣвшіе частью Кавказа, способствовали къ распространенію исламизма между народами, близкими къ Черному-Морю, но фанатизмъ не былъ столь глубокихъ корней, какъ въ Дагестанѣ. По послѣднимъ трактатамъ Турки должны были отказаться отъ исполненія многихъ своихъ предѣловъ на счетъ распространенія ихъ религіи, торговля того ослабѣла, и рвеніе къ исламизму безпрестанно дозволяетъ себѣ нарушеніе ея догматовъ.

Константина, дотычася такъ спокойна, погрозена jest w zamieszkaach. Jeden z szeryfów podburzył dwa plemiona zamieszkałe przy gościńcu Biskary. Szeryf pomieniony dotarł aż do Ain-Zal, o 15 mil na południe Szelifa.

— Rząd angielski, wymaga usilnie szybkiego załatwienia kwestyi w sprawie Rzeczypospolitej La Plata; żąda oraz, aby Francya i Anglia wysłały tam siłę zbrojną po 1,200 ludzi.

— Jeneral Oribe, polecił oddalić się z Maldonada Konsulowi francuzkiemu, który natychmiast przeniósł się do Rio-Janeiro.

— Miasto Albi doznało odkropnej klęski. P. Lacompe, bankier i Prezes tamtejszego trybunału handlowego, do którego wszyscy, a mianowicie klasa uboższa i służący, wnosili swoje pieniądze, ogłosił bankructwo swego domu. Stan bierny wynosi 6,000,000 a czynny 2 miliony fr. Miasto Albi i za lat 20 nie podniesie się po tej klęsce; rozpacz biednych mieszkańców jest niewysłowiona.

Dnia 24 listopada.

Margrabia Lavalette przejeżdżał 19 go przez Marsylię, udając się do Tulonu, gdzie pełnić będzie posłannictwo dyplomatyczne przy Ibrahimie-Baszy.

— Parostatek *Asmodée* przywiózł wiadomości z Algieryi, z d. 17-go b. m. Bu Maza blokuje Orleansville, podczas gdy Półkownik St. Arnaud, łącznie z Jenerałem Bourjolly, znajduje się w kraju Flittasów, a Marszałek Bugaud działa w górach Uranseris, w stronie zamieszkałej przez Beni Uragów. Wpływ Bu-Mazy i postrach, który roznosi, ściągają nań powszechną baczność; Jenerał porucznik Bedeau wyruszył przeciw niemu z Medeah w celu objęcia głównego kierunku działań nad Szelifem, od Milianah aż do Orleansville. Marszałek Bugaud jednocześnie przebiegać będzie lewy brzeg tej rzeki, dla przecięcia odwrotu Bu Mazie; Jenerał Comman uda się do Orleansville, a Jenerał Bedeau ku mostowi nad Szelifem pod Milianą. Jenerał Marcy zostaje pod jego rozkazami; Jenerał Arbouville przybył z Setifu zajmie stanowisko w Hamzy, oczekując na odwrot Jenerał porucznika Bedeau, którego odprowadzi do Konstancyi. Rozporządzenia te były nader trafne, a w owiej chwili nie wiadano jeszcze o powstaniu w prowincyi Konstancyi, a mianowicie w okręgu Belezma. Być może, że tak ważna wiadomość przyspieszy do tej prowincyi powrót Jenerałów: Bedeau i Arbouville.

— Wyrachowano, że historia Konsulatu i Cesarstwa, dzieło P. Thiers, którego pierwsiastkowe, uznane przez autora wydanie sprzedano się w ilości 25,000 egzemplarzy, zrodziło w przyległej Belgii sześć przedruków, czyli wy-

rossyjskich osadników zamieszkujących części gór: północną i południową. Reszta mieszkańców uznaje za Proroka Mahometa, a niektóre pokolenia żadnej nie mają religii.

Tu, podobnie jak wszędzie, islamizm siłą oręża został zaprowadzony. W VIII wieku, Kalifowie, na czele młodego i pełnego życia narodu, usadowili swoją potęgę na gruzach państwa Sasanidów i Cesarstwa Wschodniego. Arabowie dotarli do samego Kaukazu. W Dagestanie ukazał się fałszywy Prorok Abu-Musselim i zaprowadził nową naukę, zgodną z namyślnym charakterem mieszkańców Azji. W dalszym czasie, starania Kartwelów z południa a Rossyan z północy zamknęły wyznawców Islamu w wąwozach Dagestańskich i na brzegach morza Kaspijskiego, gdzie teraz leży się niewiele nad 1.600.000 wyznawców sekty Alego i Omara. Turcy, panujący nad częścią Kaukazu, starają się rozszerzyć wiarę swojego Proroka wśród narodów graniczących z morzem Czarnym, ale fanatyzm i zapal religijny, nie rozszerzył się u nich nigdy tak jak w Dagestanie. W skutku zaś ostatnich traktatów, sami Turcy wyrzec się musieli wielu swoich przedsięwzięć w celu rozszerzenia swej wiary, a zapal do islamizmu tak upadł, że obecnie na Kaukazie sami tylko Xiążęta zachowują wiarę mahometańską, jakkolwiek nieustannie gwałcą jej przepisy.

Бельгий шесть контрафакций, или поддельных изданий, которые вместе составляют слишком 74,000 экземпляров. Если прибавить еще к сему газеты, при которых сочинение сие (то же в Бельгии) раздается подписчикам безденежно, то число этих экземпляров, недостающих сочинителю ничего более кроме славы, будет простираться до огромного количества, именно до 87,700. Между тем вышла уже в свет критика на это сочинение известного Г. Лерминье, и все с нетерпением ожидают появления брошюры сына Луциана Бонапарте, который объявляет, что он будет опровергать сие сочинение в самых его началах, и докажет, что Г. Тьерь как человек пристрастный и, как известно, не слишком разборчивый в избрании материалов, не только всю историческую эпоху, которой рѣшился быть историографом, наполнил собственными своими мнѣниями и подчинил имъ все дѣйствія, но сверхъ сего, когда во время его министерства открыты для него были государственныя архивы, онъ сообразно своимъ видамъ, поддѣлалъ и поправилъ официальные документы.

26 Ноября.

Такъ какъ нѣкоторыя работы въ тюльерейскомъ дворцѣ еще не окончены, то полагаютъ, что дворъ переедетъ туда, на зимнее пребываніе, не раньше какъ въ половинѣ Декабря. Герцогиня Орлеанская, съ сыновьями своими, занимаетъ уже павильонъ Марса.

— Правительство постановило съ торгующими Неграми на берегахъ Африки поступать со всюю строгостію; адмиралъ Монтань, взявъ отрядъ морскихъ солдатъ, намѣренъ высадить ихъ на берегъ и истребить все факторіи Негровъ.

— Въ Тулонѣ вооружили два парохода: *Grondeur* и *Chimère*, кои присоединятся къ французской эскадрѣ, назначенной въ Ла-Плату.

— На счетъ посольства отправленнаго въ Китай, въ *Journal des Débats* замѣчаютъ, что распространившійся въ Англіи слухъ, будто Французы хотѣтъ основаться въ Китаѣ и соперничать съ Англичанами въ торговлѣ, совершенно неоснователенъ. Со стороны Франціи, пишутъ въ этомъ министерскомъ журналѣ, такая цѣль была бы слишкомъ маловажною, или по крайней мѣрѣ отдаленною; напротивъ того, желаніе Франціи состоитъ въ томъ, чтобы исходатайствовать нѣкоторыя уступки въ пользу своихъ миссіонеровъ, дабы распространять тамъ христіанскую вѣру.

— Собраніе общества врачей въ Парижѣ закрыло свои засѣданія; на послѣднемъ изъ нихъ министръ просвѣщенія, графъ Сальванди, произнесъ рѣчь, въ коей, между прочимъ, благодарилъ собраніе за его труды.

— Утверждаютъ, что военное министерство получило отъ маршала Бюжо неприятели письма, въ коихъ онъ представляетъ о необходимости новыхъ подкрѣпленій. Послѣднія официальные донесенія изъ Альжира отъ 20 Ноября довольно благоприятны.

— Говорятъ, что военный министръ приказалъ еще двумъ полкамъ отправиться въ Альжирию, въ подкрѣпленіе тамошней арміи.

— Вчера, въ два часа по полудни, въ присутствіи министра публичныхъ работъ, и членовъ коммисіи желѣзныхъ дорогъ, постройка дорогъ изъ Тура въ Нантъ и изъ Парижа въ Страсбургъ, съ отраслями чрезъ Реймсъ и Мецъ къ прусской границѣ, отдана съ публичныхъ торговъ: — первой, Гг. Макензи и Карлу Лафитту, а послѣдней, герцогу Галлиеру, генералу Кюбьеру и прочимъ.

— Въ *Siècle* утверждаютъ, что Королева Викторія будущую весною, приѣдетъ въ Парижъ. При нашемъ дворѣ говорятъ объ этомъ съ достовѣрностію: въ Версальскомъ и Трианонскомъ дворцахъ дѣлаютъ уже для сей цѣли, подлѣ личнымъ наблюденіемъ Короля, приготовленія, кои богатствомъ и великолѣпіемъ удивить всякаго; при празднествахъ по сему случаю, артистами большой оперы исполнена будетъ опера соч. Глюка: „Арміда“.

данъ фальшивыхъ, które razem wzięte wynoszą przeszło 74.000 exemplarzy. Gdy się do tego doda gazety przy których dzieło to (zawsze w Belgii) rozdaje się bezpłatnie, liczba tych exemplarzy, z których autor prócz sławy, żadnych nie odnosi korzyści, dojdzie ogromnej liczby 87.700. Tymczasem wyszła krytyka na tę historję znane go P. Lermnier, i wszyscy oczekują niecierpliwie broszury syna Lucjana Bonaparte, który zapowiedział, iż będzie zbijał to dzieło w samych jego zasadach i dowiedzie, że P. Thiers jako namiętny człowiek partyi, i jak wiadomo, nie zbyt wybredny w wyborze środków, nie tylko całą historję epoki, której się podjął być historyografem, zamącił swoimi opiniami i do nich nakierował, ale nadto mając sobie za swego ministerstwa otwarte archiwa stanu, akta urzędowe gwoli swoim widokom pofalszował i nakreślił.

Dnia 26 listopada.

Ponieważ dotychczas jeszcze nie ukończono rozmaitych robót w pałacu Tuileryjskim, przeto zapewniają, iż Królestwo Ich Mości nie zajmą tam wcześniej zimowego mieszkania, jak w połowie Grudnia. Xiężna Orleańska mieszka już z swymi synami w pawilonie Marsan.

— Rząd zamierza najsurowiej postępować z handlarzami niewolników na brzegach Afrykańskich; albowiem Admirał Montague zabrał oddział żołnierzy morskich z eskadry Larognia, i ma z nimi wylądować dla zniszczenia faktoryi Murzynów.

— W Tulonie uzbrojono dwa parostatki: *Grondeur* i *Chimère*, które mają się złączyć z eskadrą francuską do La Platy-przeznaczoną.

— *Journal des Débats* czyni, w przedmiocie celu i skutku poselstwa do Chin wysłanego, uwagę, iż bezzasadną jest pogłoska rozszerzona w Anglii, jakoby Francuzi układali się o zajęcie jakiego portu, i współ ubiegali się z Angliami w ich stosunkach handlowych. Ze strony Francyi, jak mówi dziennik ministerjalny, byłby to cel zbyt podrzędny, a przynajmniej daleki; gdy tymczasem jej najpierwszem dążeniem, było otrzymać poleżanie dla swych misyonarzy, i rozszerzać w tamtych okolicach Chrystyanizm.

— Posiedzenia kongressu lekarskiego, zgromadzonego bieżącego miesiąca w Paryżu zostały zamknięte. Na ostatniem zebraniu, Minister oświecenia publicznego, Hrabia Sadyndy, miał mowę, w której, między innemi, wyraził przytomnym wdzięczność za prace przez nich podjęte.

— Zapewniają, że do ministerstwa wojny nadeszły niepokojące listy, w których Marszałek Bugeaud uprzedza o potrzebie nowych posiłków. Zresztą, ostatnie urzędowe wiadomości z Algierji, pod datą 20-go listopada, są dosyć pomyślne.

— Minister wojny miał rozkazać wysłać jeszcze dwa polki, dla wzmocnienia wojska francuskiego w Algierji.

— Wczoraj, o godzinie drugiej, w obec Ministra robót publicznych, i kommissyi dróg żelaznych, przysądzono wykonanie kolei z Tours do Nantes, i z Paryża do Strasburga, wraz z rozgałęzieniami, przez Reims i Metz, do granicy Pruskiej. Pierwsza z tych dróg przysądzoną została Pp. Mackenzie i Karolowi Lifitte, druga zaś Xięciu Galliera, Generałowi Cubières, P. Blacque Belair, de Pellaprat i innym.

— *Siècle* zapewnia, że Królowa angielska następnę wiosny odwiedzi Paryż. Dwór tutejszy uważa rzecz tę za niewątpliwą, a w Wersalu i Trianon już zaczynają czynić w tym celu, pod przewodnictwem samego Króla, przygotowania, które mają zadziwić bogactwem i przepychem; w czasie uroczystości, które z tego powodu dane będą, artyści wielkiej opery, przedstawią operę Glucka: *Armidę*.

А н г л и я .

Лондонъ, 21 Ноября.

На вчерашнемъ засѣданіи тайнаго совѣта въ Виндзорѣ, открытіе парламента назначено 16 Декабря; однако, кажется, что парламентъ соберется послѣ новаго года.

А n g l i a .

Лондонъ, 21 listopada.

Na wczorajszej tajnej radzie w Windsorze, odroczoneo parlament do 16 grudnia; zdaje się jednak, że dopiero w miesiącu styczniu stanowczo zwołany będzie.

— Его Императорское Высочество Великий Князь Константин Николаевич все еще находится в Плимуте, и осматривает тамошние корабельные верфи и арсеналы.

— В *Times* помещено следующее обозрение состояния железных дорог в Англии: с 1823 года до конца 1844 окончено 47 железных дорог, всего 2,069 мил. миль, которые стоили 70,680,877 фун. ст. Новых дорог начато 118, всего 3,543 мили, расходы на эти дороги, впрочем ошибочно изчисленные, составят 67,359,325 фун. ст. Кроме того предполагено построить 1,263 дороги, которые обойдутся в 636 мил. ф. ст.; и на которые нужно депозитного капитала 40 мил. фун. ст. *Times* полагает, что достаточно представить эти числа, чтобы доказать, до какого изступления дошла жадность к спекуляциям, на железных дорогах и на акциях оных. Употребление столь огромных капиталов на эти предприятия, да и разороченных на 20 — 30 лѣтъ, необходимо должно имѣть самыя бѣдственныя послѣдствія для земледѣлія, промышленности и торговли. Надобно принять въ соображеніе, что постройка 2,069 мил. дорогъ, по 1845 годъ требовала 12 лѣтъ времени; и какъ они стоили 70 мил. ф. ст.; то годовыи расходъ составлялъ только 6 мил. фун. ст.; но доставленіе сихъ 6 мил. стоило не малаго труда акціонерамъ. Въ продолженіи постройки, курсъ акцій, не приносившихъ дохода, понижался, и онѣ съ убыткомъ перешли въ другія руки, хотя въ послѣдствіи многіе отъ нихъ разбогатѣли. По этому не дѣла не удивляться тому, что нынѣшній видъ имѣетъ. 118 дорогъ предполагено окончить въ теченіи трехъ лѣтъ; годовою расходъ составитъ 22 мил. фун. ст. Если прежде трудно было собрать 6 милліоновъ въ годъ, что же сказать о теперешней суммѣ, въ 14 раза большей, и что подумать о пятидесяти милліонахъ расхода необходимыхъ на предполагаемыя дороги. Эти исполинскія предприятия, на которыя бросается цѣлая нація, должны наконецъ довести до всеобщей суматохи, которая будетъ тѣмъ бѣдственнѣе, что противъ нея всѣ мѣры должны остаться безуспѣшными.

25 Ноября.

Е. К. В. герцога Саксенъ-Кобургскій Фердинандъ, съ сыномъ своимъ Леопольдомъ, отплылъ 21-го н. в. в Лиссабонъ. Его Императорское Высочество все еще находится в Плимуте, и изволилъ разъѣзжать по окрестностямъ.

— Герцогъ Августъ Саксенъ-Кобургскій, съ супругою, выѣхалъ вчера изъ Виндзора, и изъ Фолькстона отплылъ въ Булонь.

— Сегодня дворъ отправится въ Осборнгоузъ на островъ Вайтъ.

— Въ послѣднихъ донесеніяхъ изъ Гонгъ-Конга, содержится извѣстіе, что адмиралъ Кокренъ возвратился съ флотомъ изъ экспедиціи противъ морскихъ разбойниковъ, поселившихся на островѣ Борнео, во время которой, Англичане уничтожили разбойническую, укрѣпленную колонію Малюгда; разбойники заманивались столь упорно, что Англичане достигли цѣли не иначе, какъ съ потерю 10 человекъ убитыми, и 15 ранеными, въ числѣ коихъ находится 3 офицера. Изъ Гонгъ-Конга, адмиралъ Кокренъ отправилъ, 27-го н. в. (въ Новой Зеландіи), для дѣйствованія противъ тамошнихъ жителей. По случаю происшедшаго въ 1-й мѣсяцъ съ туземцами столкновенія, въ которомъ предводитель ихъ разбилъ Англичанъ, сдѣлавъ строгій выговоръ тамошнему военному начальству, тотчасъ объявляетъ въ безпечности противъ туземцевъ.

Швейцарія.

Люцернъ.

Здѣсь умы въ большомъ движеніи; не смотря на то, водвореніе Іезуитовъ совершенно было спокойно; съ большою торжественностію заняли они, 1-го ноября, монастырь францискайскаго ордена, и принявъ въ управленіе семинарію и приходъ. Изъ опасенія смутенія, гарнизонъ города былъ усиленъ.

Arau, 7 Ноября.

На вчерашнемъ засѣданіи большой совѣтъ наместителю кантона принялъ большинствомъ 113 голосовъ проектъ закона, исключая іезуитскихъ воспитанниковъ отъ государственной службы.

— J. C. W. WIELKI XIAŻE KONSTANTYN NIKOLAJEWICZ, bawi jeszcze ciągle w Plymouth, gdzie zajmuje się zwiedzaniem warsztatów okrętowych i arsenałów.

— *Times* daje następny obraz stanu kolei żelaznych w Anglii. Od roku 1823 do końca 1844 ukończone 47 kolei, długości 2,069 mil ang.; te kosztowały 70,680,877 f. szt. Rozpoczętych jest nowych kolei 118, długość ich wynosi 3,543 mil, koszt ich zapewne zbyt nisko obliczono na 67,359,325 f. szt. Nadto projektowanych jeszcze kolei jest 1,263, które w ogóle kosztować mają 636 miliony f. szt., a na które sam kapitał depozytowy wyniesie najmniej 40 milionów f. szt. *Times* jest zdania, iż dosyć wymienić te liczby, aby okazać do jakiego szalu doszła spekulacja na koleje żelazne i na akcje tych kolei. Dostarczenie takich kapitałów na przedsięwzięcia, w mowie będące, choćby rozłożone na lat 20 lub 30, musi konieczniamie mieć najzłubniejszą skutki dla rolnictwa, przemysłu i handlu. Zastanówić się nad tem potrzeba, że wykonanie 2,069 mil kolei skończonych do roku 1845, wymagało 12 lat czasu, a ponieważ kosztowały 70 mil, coroczny przeto wypadek czynił tylko 6 mil. Owoż przypomnieć sobie należy, że dostarczenie tych sześciu milionów przyszło akcyonariuszom z niemałą trudnością; przez czas trwania budowy, akcje nie przynoszące dochodu spadały w cenę, i przeszły ze stratą w inne ręce, choć później wielu się na nich zbugało. Zadziwiać więc powinno co teraz widzimy; 118 kolei zamierzono ukończyć w ciągu trzech lat; koszt coroczny wyniesie 22 miliony; jeżeli dawniej trudno było o zgromadzenie sześciu milionów rocznie, coż powiedzieć o teraźniejszej summie w czternasób prawie większej? coż dopiero o 50 milionach, których potrzebować mają do roku koleje projektowane? Takie olbrzymie spekulacje, na które się cały naród rzuca, muszą wreszcie spowodzić zamieszanie powszechne, najzłubniejsze i nieuleczone.

Dnia 25 listopada.

Jego Wysokość Xiążę Ferdynand Sasko-Koburgski, odplynał d. 21-go b. m. z synem swoim Leopoldem do Lizbony. Jego Cesarska Wysokość WIELKI XIAŻE KONSTANTYN NIKOLAJEWICZ znajduje się jeszcze w Plymouth, skąd odbywa wycieczki do miejsc okolicznych.

— Xiążę August Sasko-Koburgski z małżonką swoją Klementyną, wczoraj opuścił Windsor, i z Folkstone odplynał do Boulogne.

— Dwór wyjeżdża dziś do Osbournehouse na wyspie Wight.

— W ostatnich miesiącach z Hong-Kongu czytamy, że Admirał Cochrane wrócił z flotą, z odbytą przeciw rozbojnikom morskim, na wyspie Borneo osiadłym, wyprawą, w ciągu której Anglię zburzyli osadę rozbojniczą Malluhda, silnie obwarowaną. Piraci bronili się z taką zaciętością, że Anglię okupili cel swęj wyprawy stratą 10 ludzi zabitych i 15 rannych; między którymi jest trzech oficerów. Z Hong-Kongu Admirał wysłał, 27 września, fregatę i statek parowy do Auckland (w Nowej-Zelandyi) dla działania przeciw tamiecznym krajowcom, Utarczka w mieście Lipcu, w której naczelnik Heke poraził Anglików, wywołała surową nagane na tamieczny zarząd wojskowy, który obwiniają, że zbyt lekceważył siłami wojennymi krajowców.

Szwajcarya.

Lucerna.

Umysły są tu w wielkiem poruszeniu; mimo to installacya Jezuitów, odbyła się spokojnie. Z największą uroczystością, w dniu 1 listopada, zajęli oni dawny klasztor Franciszkanów i oddano im w zarząd Seminarium i parafię. W obawie rozruchów załoga miasta była wzmocniona.

Arau, 7 listopada.

Na posiedzeniu wczorajszem, wielka Rada naszego Kantonu przyjęła 113 głosami przeciw 55 projekt prawa, wyłączającego uczniów jezuitkich od wszelkich publicznych urzędów.

И т а л и я.

Римъ, 13 Ноября.

Герцогъ Ольденбургскій прибылъ сюда съ семействомъ и свитою.

— Секретарь Прусской миссии, баронъ Кауницъ, вчера имѣлъ честь представить Папѣ графа Бранденбурга, возвращающагося изъ Палермо въ Берлинъ.

— Монсеньоръ Бедини отправился чрезъ Чивита Векія, въ Генуу, откуда отплыветъ въ Рио-Жанейро, гдѣ будетъ исправлять должность Папскаго интернунція.

— Здѣсь продолжаютъ получать извѣстія о поврежденіяхъ причиненныхъ бурей 8 с. м. Въ окрестностяхъ погибло нѣсколько человѣкъ и потонуло много скота. Въ одномъ мѣстѣ громъ убилъ женщину, державшую на рукахъ ребенка, но младенецъ остался невредимъ.

18 Ноября.

Въ Испанскихъ журналахъ сообщаютъ по временамъ извѣстія о переговорахъ съ Римскими дворами, и уверяютъ о скоромъ будѣ окончаніи оныхъ. Но главною причиною медленности по сему предмету есть Мадридское правительство, не исполняющее перваго условія, — назначенія содержания духовенству. До времени исполненія сего условія, всѣ старанія Г. Кастильо и Айенса, будутъ тщетны.

— Къ 24-му Ноября, созвано засѣданіе тайной консисторіи, на которомъ кромѣ наименованія нѣсколькихъ епископовъ, двое изъ прелатовъ возведены будутъ въ кардинальскій санъ.

— Россійскій Министръ Юстиціи, Тайный Совѣтникъ, графъ Панинъ, за нѣсколько предъ симъ дней, пріѣхалъ въ нашъ городъ.

Палермо, 10 Ноября.

Его Величество Государь Императоръ Всероссійскій, изволилъ принимать вчера герцога Партанна де Монкада, герцога Терранонна, (который въ Неаполѣ носитъ титулъ герцога Монтелеоне), по происхожденію Пяньяти-Арагонія-Кортеса, потомка извѣстнаго Кортеса, покорителя Америки, а равно герцога Джозеппе де Монроа, изъ дома герцоговъ Бургундскихъ. Послѣ сего былъ обѣдъ на великолѣпномъ пароходѣ *Камчатка*, на коемъ находился Король Неаполитанскій съ своими братьями.

Неаполь, 15 Ноября.

Его Величества Государя Императора Всероссійскаго, ожидаютъ сюда къ 28 с. м. Король нашъ, собственноручнымъ рескриптомъ, поручилъ военному министру, сдѣлать нужныя приготовленія къ маневрамъ, кои будутъ производимы 25 тысячнымъ корпусомъ войскъ. Государь Императоръ остановится въ Королевскомъ дворцѣ.

— По полученнымъ изъ Палермо извѣстіямъ, состояніе здоровья Государыни Императрицы Всероссійской, весьма поправляется.

— Въ Палермо ожидаютъ вдовствующей Великой Герцогини Мекленбургъ Шверинской, сестры Государыни Императрицы.

Флоренція, 14 Ноября.

Ибрагимъ-Паша, пробывъ здѣсь 13 дней, выѣхалъ сегодня изъ сего города, съ сыномъ своимъ Измаиломъ и племянникомъ Ибрагимомъ. Въ Ливорно сядетъ онъ на фрегатъ „Ниль“ и отправится въ Генуу, а оттуда въ Тулонъ. Въ Тулонѣ Ибрагимъ будетъ пользоваться водами въ Январѣ, Февралѣ и Мартѣ. Въ Генуѣ ожидаютъ прибытія Короля Сардинскаго. Герцогъ Тосканскій привѣтливо принялъ египетскихъ принцевъ, не только въ своей столицѣ, но даже и въ Пизѣ. *Casino Borghese* давало вчера для нихъ балъ, на которомъ также и Великій Хіагъ находился.

В о с н у.

Рzym, 13 listopada.

Хіагъ Oldenburgski przybył tutaj wraz z rodziną i orszakiem.

— Sekretarz poselstwa Pruskiego, Baron Canitz, miał zaszczyt przedstawić wczoraj Ojcu św. Hr. Brandenburg, wracającego z Palermo do Berlina.

— Mons. Bedini udał się przez Civita Vecchia do Genui, z kąd odpłynie do Rio-Janeiro, gdzie sprawować będzie obowiązki Internuncjusza Apostolskiego.

— Ciągłe nadechodzą smutne wiadomości o spustoszeniach zarządzonych przez burze w dniu 8-m b. m. W Kampanii utraciło życie wielu ludzi i potonęło wiele bydła. W jednym miejscu piorun ugodził kobietę, trzymającą niemowlę przy piersiach, zabił ją, a dziecię oszczędził.

Dnia 18 listopada.

Od czasu do czasu, dzienniki hiszpańskie udzielają wiadomości o układach kościelnych z Ojcem św. prowadzonych, i zapewniają o bliżkiem ich ukończeniu. Jednakże główna wina zwłoki ciąży na rządzie Madryckim, który nie wypełnia pierwszego warunku, to jest nie opuszcza duchowieństwa; dopóki zaś to nie nastąpi, wszelkie starania P. Castillo y Ayensa będą bezużyteczne.

— Na dzień 24 b. m., zwołano tajny Konsystorz, na którym oprócz mianowania kilku Biskupów, dwaj Prefaci mają otrzymać godność Kardynałską.

— W Rzymie, oprócz Хіагъ Wołkońskiego, znajduje się także od dni kilku, Rossyjski Minister sprawiedliwości, Radca Tajny, Hrabia Panin.

Palermo, 10 listopada.

N. Cesarz Rossyjski raczył przyjmować wczoraj Хіагъ Partanna de Moncada, Хіагъ Terranona (noszącego w Neapolu tytuł Хіагъ Monteleone) z domu Pignatelli-Aragonía Cortez, pochodzącego z rodziny sławnego zdobywcy Meksyku, tudzież Хіагъ St. Giuseppe de Monroy z rodziny Burgundzkiej. Następnie był obiad na wspólnym parostatku Rossyjskim *Kamczatka*, na którym znajdował się Król Neapolitański z braćmi swymi.

Neapol, 15 listopada.

N. Cesarz Rossyjski spodziewany jest 28-go b. m. Król Jego Mość, własnoręcznym listem polecił Ministrowi wojny, aby uczynił przygotowania do manewrów, mających być wykonanemi przez 25,000 wojska. N. Cesarz Rossyjski będzie mieszkał w zamku Królewskim.

— Wiadomości z Palermo tu nadeszłe, donoszą, iż zdrowie N. Cesarzowej Rosyjskiej znacznie się polepsza.

— W Palermo spodziewają się przybycia Wielkiej Хіагъ-Wdowy Meklenburg-Szweryńskiej, siostry N. PANI.

Florenca, 14 listopada.

Po trzynasto dniowym pobycie, opuścił dzisiaj nasze miasto Ibrahim Basza, z synem Izmaelem i synowcem Ibrahimem. W Livornie wsiądzie na fregatę *Nil*, którą popłynie do Genui, a stamtąd do Tulonu, w Pirineach zaś używać będzie wód przez Stężeń Luty i Marzec. W Genui spodziewają się Króla Sardyńskiego. Wielki Хіагъ Toskański przyjmował najuprzejmiej Хіагъ Egipskich, nie tylko w swojej stolicy ale i w Pizie. *Casino Borghese* dawało wczoraj dla nich bal, na którym się także i Wielki Хіагъ znajdował.